

APOSTAGI ZOLTÁN
Augustinus-átiratok

Rajtad kívül (*)

*Rajtad kívül
 Mindig rajtad kívül
 Mintha volna valami rajtad kívül
 Mindig csak rajtad kívül
 Mintha csak a rajtad kívül volna
 Pedig nincs semmi rajtad kívül
 Mégis, mindig, újra meg újra
 Űzve, égve, gyötretve
 Önnön vágyainkra fölfűzve
 Gyönyörűségre hangolt halálos lázban
 Őlésben, ölelésben, csókos mázban
 Akár arénában edzett pengébe
 Életbe-halálba beledőlve
 Rajtad kívül
 A gyönyörűséget keressük
 Rajtad kívül
 Mindig és mindenütt
 Bármilyen áron
 De ahol azt megtalálom
 Semmit sem találok, Uram
 Rajtad kívül*

Kategóriák ()**

*Magánvalóbb minden magánvalónál
 Alakja nemcsak szolgáló formáság
 Arc, melybe mennyei fényt van írva
 Akiben az Atya, mint izzó pecsétet
 Szívére tette e tébolyult világot
 Új Ádám, a teljesség születése
 Az idők is benne fókuszálnak
 S mégis, mint másokban látott bűneinktől
 Irtani vágyva undorodunk tőle
 Tövissel glóriázva, áll, helyettünk
 Kiforgatott köpönyegünkkel fölruházva
 Ő, a Bárány, miközben a vágóhíd
 Fotószalagja kompjuterizálva pörög
 S a húsdarálószerű sírbolt nyitva...
 Jaj, az állítmányok nem segítenek –
 Atyám, ó jaj, hunyd be szemed, és Rá nézz*

(*) *Mindig velem voltál (...) csakhogy a gonoszságtól mentes gyönyörűség keresésére kapjak. És ahol ezt megtalálhatom, ott semmit sem találok rajtad kívül, Uram. Igen, rajtad kívül. II/II/4.*

(**) *Tehát csalódás és nem igazság volt mindez a rólad elgondolt dolog. IV/XVI/29.*

Isten mosolya (***)

*A por és hamu szól hozzád
Talán csak éppen úgy, mint egy
Animációs filmben
Az egész talán csak gögicselés
Vagy még az sem, csupán
Fortyogó sár apró pukkanásai
Fölvizezett por- és hamunyelv
Talán megmosolyogsz
Mint aki tudja a nyelvtant
De nem szólsz, csak vársz, csak vársz
Míg fölbúg a gége, mint lány oboa
A por és hamu kiált föl hozzád
Bár a hangoknak csak lüktetésük van
Mint verőerek falán súrlódó lemezeknek
Te fönről is hallod
S értelmet hozzájuk te rendelsz
Mint isteni ráadást
És mégis, engedj megszólalnom
Bár tudom, a meg nem írt
Verset is pontosan érted
Sőt, szemet hunyva mosolyogsz
Mert szeretsz
Mert könyörülsz rajtam*

*(***) Talán majd mosolyogsz magad is,
de rám tekintesz és megkönyörülsz
rajtam. I/VI/7.*

